

Bilgi casusluğu

John Markoff, New York Times gazetesinde bilgi teknolojileri ile ilgili yazılar yazan bir gazeteci. Geçen haftaki yazısı, her ne kadar Çin hükümetini doğrudan suçlamaktan kaçınsa da, içerik dolayısıyla buna çok yaklaştı. Bilgi casusluğu hakkında elde edilen bilgiler somutlaştıkça, parmaklar Çin'i göstermeye başlıyor.

Olaylar zinciri, 9 ay kadar önce, Tibet lideri Dalai Lama'nın çevresinden Toronto merkezli ve Munk Centre for International Studies isimli bir araştırma kurumuna ellerindeki bilgisayarların ne kadar güvenli olduğu sorularıyla başlamış. Bu araştırmayı başlatan ekip (<http://128.100.171.10/?q=ghostnet/>), olayın boyutlarının Tibet bilgisayarlarını aştığını fark etmişler ve sonuç olarak 103 ülkede 1295 bilgisayarın içinde kötü amaçlı yazılım keşfetmişler. Listede sadece bilgisayar sayısı 10'un üzerinde olan 16 ülkeyi veriyorlar, dolayısıyla Türkiye listede mi pek emin değilim. Bu bilgisayarların yüzde 30'u içerinde değerli bilgiler saklanma ihtimali olan yerlerde,

**ÇETİN KAYA
KOÇ**

örneğin, elçilikler, dışişleri bakanlıkları, uluslararası kurumlar ve medyada bulunmuş. Özellikle Tibet bilgisayarları saldırganlar için tam bir açık kapı haline gelmiş. İsmine GhostNet dedikleri bu casus-

luk ağının sahibi kim? Hedefler farklı ülkeler ve farklı kurumlar olsa bile, saldırganların hepsi Çin'den. Doğal olarak, saldırganların gerçek kimlik ve amaçları bilinmiyor ancak hareket noktaları Çin. Üstelik nasıl oluyorsa, Çin hükümeti ve resmi makamları bundan haberdar gibi. Örneğin, Dalai Lama bürosuyla e-posta haberleşmesinden sonra Tibet'e gitmek isteyen bir kişi yolda durdurulup kendisine bu e-postaların transkriptleri gösteriliyor ve siyasi etkinliğe son verilmesi isteniyor. Çin hükümeti ve elçilikleri tabii suçlamaları reddediyorlar. Biz siber suçlara karşıyız diyorlar. Ancak daha sonra Cambridge Üniversitesi kaynaklı başka bir rapor, çok benzeri sonuçlara varmış görünüyor. Tabii başka ülkelerin yaptıkları hakkında ise şimdilik bir fikrimiz yok.